OSWIADCZENIE RZADU R.P.

" Oswiadczenie brytyjskiego Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 22.5. 1946 stanowi poczatek realizacji decyzji Rzadu Brytyjskiego z dnia 20 marca 1946 w sprawie rozwiazania Polskich Sil Zbrojnych na obczyznie. Przeciwko tej decyzji Rzad Polski zalozyl uroczysty protest.

W ciagu szesciu lat wojny Polska prowadzila walke, przy uzyciu wszystkich swoich sil, w Kraju i na obczyznie, zwiazana z W.Brytania sojuszem, ktorego zobowiazan dopelnila z najwyzszym poswieceniem.

Nawet wtedy, gdy Sprzymierzency nasi na konferencjach w Teheranie i w Jalcie godzili sie na oddanie polowy Polski Zwiazkowi Sowieckiemu i na narzucenie jej rzadu, bedacego wyrazem obcej przemocy, Narod polski wytrwal w walce, zarowno w Kraju jak na obczyznie, skladajac wciaz olbrzymie ofiary krwi i mienia dla wspolnej sprawy Sprzymierzonych.

Nawet wtedy, gdy bylo juz jawne, ze Zwiazek Sowiecki zmierza do zawladniecia cala Polska, Narod polski, wierny swoim sojuszom, podjal z bezprzykladnym w dziejach poswieceniem dzialania wojenne Armii Krajowej, ciezkie boje na Wolyniu, na Wilenszczyznie i w wojewodztwach centralnych, az do niezrownanego w ofierze powstania warszawskiego.

Narod Polski wierzyl, ze niepodleglosc jego Ojczyzmy jest sprawa sumienia swiata i jednym z nieodzownych wynikow wspolnego zwyciestwa.

Polskie Sily Zbrojne na obczyznie walczyly do konca wojny w ofiarnej sluzbie Rzeczypospolitej i w scislym braterstwie broni z silami zbrojnymi W.Brytanii za wspolna sprawe Zjednoczonych Narodow. Wiele tysiecy Polakow poleglo w bojach, wiele tysiecy doznalo kalectwa. Zolnierze polscy postawa swoja po dzien dzisiejszy zasluzyli sobie na szacunek narodu brytyjskiego i innych Narodow Sprzymierzonych.

Mieli oni prawo oczekiwac, ze w wyniku zwyciestwa powroca ze swymi dowodcami na czele, ze sztandarami i bronia, do Polski wolnej i niepodleglej.

Obecne decyzje groza odebraniem im moznosci takiego powrotu do Ojczyzny. Przychodza one w chwili, gdy w Polsce t.zw. Rzad Tymczasowy, lamiac przyjete zobowiazania w sprawie wolnych i nieskrepowanych wyborow, odsuwa je w przyszlosc nieokreslona, a gwaltem i postrachem odbiera narodowi polskiemu wszelka moznosc swobodnego zycia politycznego.

Dlugu wobec Polski i jej Sil Zbrojnych ciazacego na jej sprzymierzencach, nie zdola wyrownac zyczliwa opieka brytyjska nad zolnierzami polskimi przemienionymi w wygnancow. Polska musi byc wolna. Wtedy tylko mogliby do niej powrocic ze swiadomoscia wypelnionego obowiazku i osiagnietego celu siedmiolecia walk i poswiecen.

Decyzja rozwiazania Polskich Sil Zbrojnych uderza w pierwszym rzedzie w bohaterski 2 Korpus W.P. we Wloszech. Korpus ten, ktory pod dowodztwem gen. Wl.Andersa zdobyl Monte Cassino i Ankone, przelamal linie Gotow i wkroczyl zwyciesko do Bolonii, pierwszy ma przestac istniec. Ma to szczegolnie tragiczna wymowe.

Rzad Polski jest przekonany, ze wyraza uczucia narodu oswiadczajac ze Polskie Sily Zbrojne na obczyznie dobrze zasluzyly sie Polsce i wspolnej sprawie Narodow Zjednoczonych i ze nigdy nie przestana zyc w sercach Polakow.

Zolnierze Polskich Sil Zbrojnych, bez wzgledu na narzucone im warunki, nie przestana byc zolnierzami Rzeczypospolitej Polskiej, a prawa i obowiazki ich stad wynikajace sa nienaruszalne.

Wyzwoleni z niewoli niemieckiej zolnierze W.P. z kampanii wrzesniowej oraz zolnierze Armii Krajowej byli i sa pelnoprawnymi czlonkami Polskich Sil Zbrojnych. Rzad Polski nie przestanie domagac sie naleznego im, sprawiedliwego i godnego, traktowania przez Sprzymierzonych, narowni z zolnierzami polskich Sil Zbrojnych na obczyznie.

Zolnierze Polskich Sil Zbrojnych sa nadal wierni przysiedze, ktora kaze im bronic Ojczyzny, jej calosci i niepodleglosci, w posluszenstwie Prezydentowi Rzeczypospolitej, swoim legalnym zwierzchnikom i prawu. Rzad Polski wie, ze zawsze i we wszelkich okolicznosciach wytrwaja oni w zolnierskiej wiernosci, ktorej od siedmiu lat daja dowody.

- Narod Polski, ktory tyle juz ciosow zniosl z niezlomna wola wytrwania, zespoli sie w tej ciezkiej chwili tym silniej przy sztandarze Rzeczypospolitej, wolnej, calej i niepodleglej, z wiara w zwyciestwo Sprawy, ktora jest nierozerwalnie zwiazana z wolnoscia narodow i z trwalym pokojem swiata."

RZAD RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W Londynie, dnia 24 maja 1946 r.

I Boron